

ע. הלל: שדה פרג אדום

אל תסב פְּנִיָּהּ, בְּנִי מִנְּגֵד
שְׂדֵה פֶּרֶג אֵלֶם!
לֹא אֶסֶב פְּנִי, אָבִי,
מִמְקוֹם נוֹחֵךְ.
אל יַחַת לְבָךְ לְנִגְד
שְׂדֵה פֶּרֶג אֵלֶם!
אֲבָנִים לְבִי מִכַּח
שְׂדֵה שֶׁבֶר חִילֶךְ.
בְּלִתְמַט רִגְלֶךָ, בְּנִי,
בְּשֵׂדֵה פֶּרֶג אֵלֶם!
קַל אַרְוִץ כְּצָבִי
הֲלֹא אָנִי שְׁלוּחֶךָ.

בְּשֵׂדֵה פֶּרֶג, אָבִי,
אֵלֶם הוֹמְרִים דְּמִיךְ,
בְּשֵׂדֵה פֶּרֶג, אָבִי,
וַי, הַשְׂכִּימְךָ הוֹרְנֶךָ!
בְּשֵׂדֵה פֶּרֶג אֵלֶם
צְנַחְתִּי עַל פְּנִי,
הוּ, נוֹרָא הַמְקוֹם הַזֶּה
כָּכֵל אֶהְבֵּת חַיִּי.

דְּמִי לֹא יִהְיֶה לְדַמִּי
עַד אֶקַּח בְּיַדִּי רוֹבֶךָ,
אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אוֹיְבֶךָ
עַד שְׂדֵה פֶּרֶג אֵלֶם
מִדָּם יִכַּת אוֹיְבֶךָ!

ח ו ה

בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בְּנִים וּבָדָם
כְּצֹאת עַל בְּמַתִּי אֲרַגְמֵן הַשָּׁמַשׁ
לְקֹץ לַיִל לוֹט צְעָקָה,
פְּרִי אִישׁוֹךְ תְּשׁוּקַתְךָ
אָדָם.
לְבַקֵּר יִנֹּק שְׂדִיךְ.

בְּעֶצֶב בְּנִים תִּלְדִּי לְמַעַן שָׁמֶשׁ יִרְוֶינָה
וּכְשֵׁמֶשׁ צְהָרִים—לְמַלְחָמָה!

דָּם אֶת דָּם יִתְגַּר
וּכְשֵׁר אֶל בְּשׂוֹר יִקְרַב
אֲרֻצָּה אָדָם יִגַּר
וְעַד עָרֵב יִתְרַץ הַקָּרֵב.

לְמוֹעֵד
בּוֹא שָׁמֶשׁ
בְּנִיךְ
כָּלֶם שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם.